

Abstrakt

Tato bakalářská diplomová práce se zabývá spoluprací Chorvatska a Srbska s Mezinárodním trestním tribunálem pro země bývalé Jugoslávie (ICTY). Pomocí komparace spolupráce těchto dvou zemí odhaluje příčiny toho, proč Chorvatsko dosáhlo uspokojivé spolupráce o šest let dříve než Srbsko. Protože studie vychází z předpokladu, že příčiny lze najít zejména ve vnitropolitických záležitostech, analyzuje politický, společenský i legislativní vývoj spjatý se spoluprací s tribunálem v obou zemích. Jelikož ale spolupráce do velké míry závisela na vnějších aktérech zejména EU, je zde často analyzována i její role. Práce je rozdělena na dvě hlavní kapitoly, z nichž každá obsahuje tři podkapitoly – politickou, společenskou a právní. Analýza se soustředí na období po roce 2000, kdy došlo k významné demokratizační politické změně v obou zemích. V případě Chorvatska končí v roce 2005, kdy byl předán jejich poslední obžalovaný, což se v případě Srbska stalo až v roce 2011, tudíž analýza Srbska sahá až do tohoto roku. Práce dochází k závěru, že v politické rovině byl významným přelomem rok 2003, kdy se v Chorvatsku konsolidovala situace a politická scéna se spojila v podpoře spolupráce s ICTY. Nic podobného se v Srbsku neudálo a většina stran byla minimálně do roku 2008 proti spolupraci. Veřejné mínění zřejmě nemělo přímý vliv na spolupraci, ale společnost vyjadřovala své preference ve volbách, kdy Chorvaté podporovali strany stavějící se za spolupraci s ICTY a integraci do EU a Srbové naopak volili nacionalistické a proti evropské strany. To, že Chorvatsko mělo zákon pro spolupraci s ICTY o řadu let dříve než Srbsko, mohlo hrát roli v jeho opoždění, ale ukázalo se, že jeho přijetí ještě spolupraci nezaručovalo.